

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Der stander et Træ i vor Guds Paradis

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Der stander et Træ i vor Guds Paradis", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 242. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid93584/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

7 Og om en saare liden Stund
Os Verden seer ei mere,
Med Foden fast paa Himlens Grund,
Vi da skal triumfere!

No. 102.

- 1 Der stander et Træ i vor Guds Paradis,
Det haver saa deilige Blade,
Og alle smaa Fugle de sjunge dets Priis,
Kun Perle-Dugdraaber det bade,
Og aldrig har Løvfald det yndige Træ,
Som blomstrer og bærer i Ly og i Læ
Af skytakde, grønklædte Bjerge!
- 2 Langt mere end Bjerge, det volder den Flod,
Som rinder med himmelblaa Vande,
Den haver sin Kilde i Livs-Træets Rod,
Og aldrig den løber til Strande,
Men syv Gange slaer den om Træet sin Bugt.
Afbilder dets Krone med Blomster og Frugt,
Incløber saa hvor den udspringer!
- 3 En Ceder saa høi og saa rank over Muld,
End ei har paa Libanon Stade,
Der er ingen Eeg med saa vældig en Bul,
Ei Bøg med saa yndige Blade!
Sig Blomsterne snee til en syvfoldig Krands.
Og Farverne alle har Regnbue-Glands,
Og Frugten er himmelske Druer!
- 4 Og alle Smaa-Fugle i Guds Paradis
De klækkedes ud i dets Grene,
De kviddre, de fløite, de slaer til dets Pris,
I smeltende Toner og rene,

De bruge ei Søvn og de bære ei Had,
De leve af Perle-Dugdraaber paa Blad,
De skade ei Blomst eller Drue!

5 I Skyggen sig fryder en Dyrer-Flok tam,
Blandt Blomster af alle de Bedste,
Men der uden Skrømt leger Løve med Lam,
Og der lege Ulve med Heste,
De smage ei Græs, thi de leve af Luft:
Af alle Smaa-Blomsters den liflige Duft,
Og Flodens de rindende Bække!

6 O, Hvem kan os vise til Paradis Veil
Herolderne kun, som udraabe:
Saa siger vor Herre: *Vin-Træet er Jeg:*
I er mine Grene tilhobe
Og *Faderen* Selv er den *Urtegaards-Mand*,
Som lover at gjøre hvad Almagten kan,
Og *lyve* er hvad Han kan ikke!

7 O Brødre og Systre, saa mange, saa faa,
Som troe det, *hvorpaa* vi er *døbte*,
Og vil i Guds Rige indgaae med de Smaa,
Vor Moder i Christen-Tøi svøbde!
O, tre Gange Naade og syv Gange Held!
Vi drak af det dybe, det himmelblaa Væld,
Hvoraaf stiger Solen den klare!

8 Med *Aanden* vi er i vor Guds Paradis,
Almægtige Ord er ei tomme,
Og leger vort Hjerte til *Faderens Priis*,
Med *Legemet* skal vi der komme!
Hvad dunkelt men sødt vi i *Støvet* fornam
Da Ansigt til Ansigt vi skue med *Ham*,
Som virker alt Godt i os Alle!